

CAO News 8

Horolezecký časopis severočeského regionu

[HTTP://CAODC.WEBPARK.CZ](http://CAODC.WEBPARK.CZ)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ)

Ročník 5, číslo 8

Srpen 2003

O VÝMLUVÁCH...

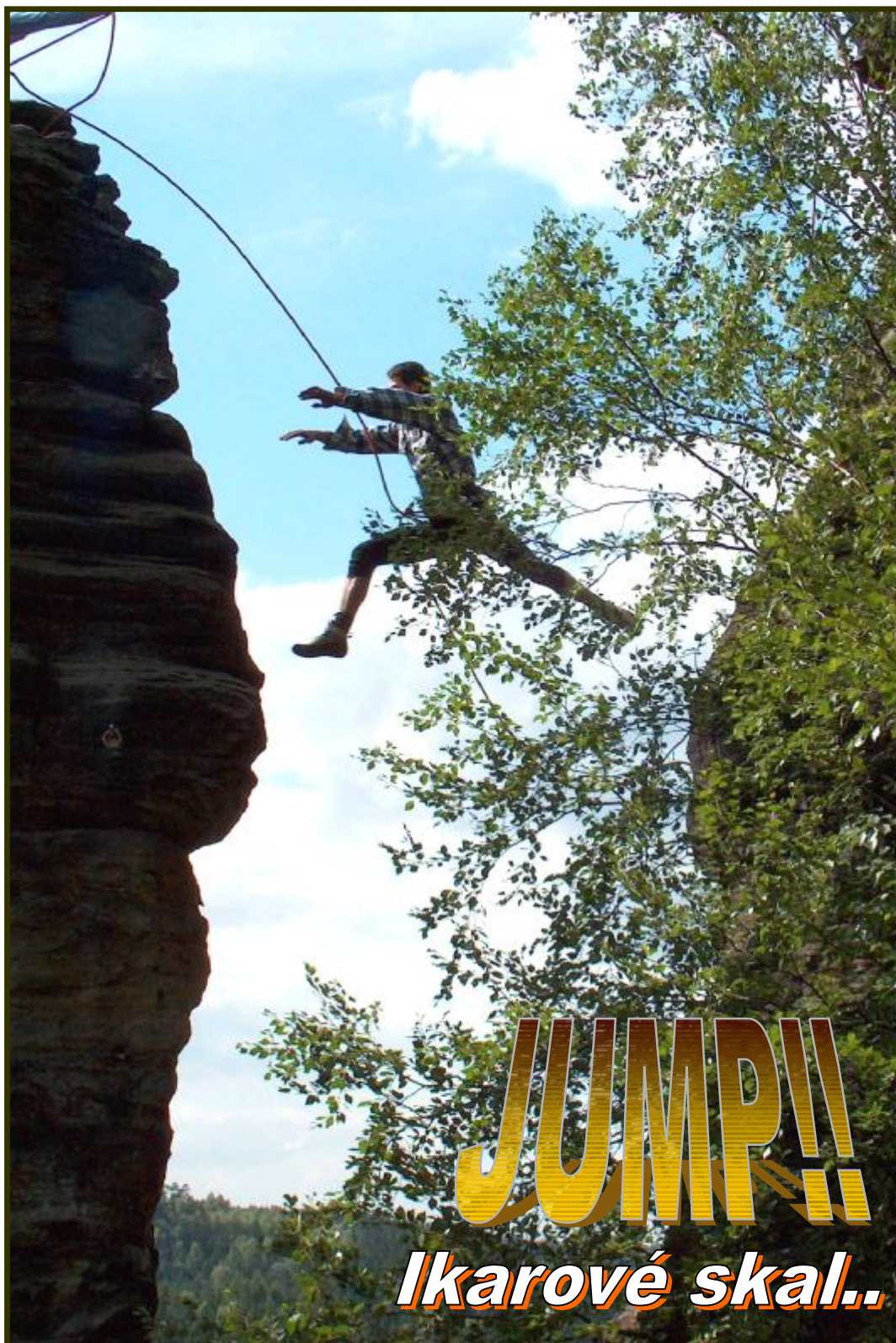
JOHN
BALZAR

*„Vím, že s výmluvami
je to jako s dřinou
v zadku; každý ji má.*

*Ale ve sněhové bouři
vás nezahřeje...“*

V tomto čísle

- v Co nového v CAO Děčín
- v Lemmjenoki 2003
- v Polární sága
- v JUMP!! Ikarové skal..
- v Co žere Horáka a Bělinu..
- v Lezení na Istrii II
- v Mařeničky, nejen lezení
- v Kemp Sedmihorky
- v Tomáš Mrázek mistrem světa
- v Nové cesty
- v Střípky
- v Čeká nás a mnohé další...

David Nehasil při prvopřeskoku na Waldschratt 2/IV v Bielatalu © 2003 Foto Zuzka Nehasilová

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára

Předseda CAO Děčín

začali řešit otázku nalezení lepších prostor pro oddílové akce.)

Program schůzky byl následující:

- **CAO News 7.** Rozdání posledního čísla, připomínky, náměty pro číslo nové.
- **Promítání diapozitivů** – hodnotná kulturní vložka v podání **Karla Hofmana** z HK Varnsdorf.
- **Členské záležitosti:** Předání dodatečně objednaných průkazek.
- **Správcovství skal:** Vytlučené háky v Tisé (**Karel Bělina**).
- **Oddílová trika.** Další objednávka oddílových trik.
- **Noví členové a přestupy:** **Andělová Michaela, Horník Pavel, Krčilová Veronika, Kudrhaltová Pavla, Urválek Marek, Veselý Roman a Vodička Roman.**
- **Různé.** Fotografie z lezení, výsledky závodů, plánování lezeckých výjezdů, diskuse, volná zábava.

V červenci se v oddíle udály dvě důležité věci. Jedna mě potěšila, druhá rozesmutnila. Začnu tou druhou:

Míla a Karel Bělinovi se rozhodli vystoupit z oddílu, jako bezprostřední reakce na článek **Honzy Horáka** v minulém čísle CAO News. Upřímně říkám, že mě to zamrzelo a mrzí. Ale to je tak všechno, co s tím mohu udělat. Členství v oddíle je stejně svobodné právo, jako říci nahlas svůj názor. A nic víc se vlastně nestalo.

Čekal jsem jenom, jaký bude mít článek ohlas mezi ostatními lezci. Osobně jsem byl překvapen – ohlasu bylo opravdu hodně (písemných, né ty stovky prodebatovaných hodin v hospodách) a všechny s názorem v článku... *souhlasily!* Jeden z nich si přečte i v tomto čísle CNs.

A teď ta první (radostná) událost: V sobotu 26. července byli v kapli děčínského zámku oddáni **Taňa a Tomáš Hrabáňovi** z CAO Děčín. Gratulujeme a přejeme hodně lásky, štěstí a vzájemné tolerance!

A vzájemnou lásku, toleranci a pochopení přejí i vám ostatním!

*Good Climbing
Adventure and
Outdoor!*

Lemmjenoki 2003

Na lyžích za polárním kruhem...

Filip Felipe del Sur Zahradník

HO Beroun

Ta k j s m e se vydali za polární kruh projet se na lyžích. Původně do NP Uho Kekkonen. Měla to být pohodovka pro všechny. Po dvou a půl dnech strávených v autě a trajektu nám šéf expedice Radek navrhuje NP Lemmjenoki. Sruby jsou tam taky, lidi žádní, divočina divočejší, tak proč ne?

Myslím že ta volba byla dobrá.

A tak v pondělí 17. března po poledni vyráží ze startu v Njurgulahti skupinka 9ti osob, každý se svou půlkou, na cestu po jezerní řece Lemmjenoki.

První srub Ravadasjärvi je nedaleko, asi tak 15 km, v podstatě po rovině. Je teplo, modrá obloha, na srub dorážíme společně.

Další den idylka pokračuje pár kilometrů po jezeře ke srubu Kultahamina. Dalo by se tady taky spát, ale šéf je neúprosný a žene nás dál, ke srubu Morgamoja, 5 km odtud. A do kopce. Většina sundává lyže, menšina si je nechává, díky čemuž mizí ostatním v mžiku z horizontu. Krásnej terén, po jezeře to byla nuda.

Na Morgamoje se zabydlujeme, odpoledne vyráží pár jedinců na průzkumy další cesty. Podařilo se mi zdolat jakousi holinu a protože se mi nechce vracet stejnou cestou, zvolil jsem sjezd - resp. sestup k chatě korytem potoka, kde bylo sněhu po kolena a dosahoval jsem závratné rychlosti 1km/hod...

Další den je etapa na chatu Postijoki. Opět zpočátku platí, že kdo dobře maže, stoupá. Pak se dostaneme na rovinky a tak mastíme slušně rychle vpřed. Já a Radek se střídáme v kopání stopy, asi ve 2 jsme na místě. Najít vodu, naštipat dříví a co dál? José má dnes svátek, tak požíváme líh. Vypil jsem ho docela dost, prakticky na lačno, tak ve 3 vyrážím na průzkum. Držím se směru JZ, je to jízda bujará, hodně padám, hlavně že bez následků. Dojízdim k velkému jezeru a tam to točím. Asi jsem to přehnal, cestou zpět jedu na rezervu, jsem rád že nacházím srub, přece jenom syndrom z Etny straší.

Holky Káťa a Kačka jdou spát do stanu a v noci se postarají o zábavu. V jednu v noci je Kačka přivedena do srubu v klaustrofobickým šoku. Mele nesmysly, ale v teple se srovná sama...

Další den vyrážíme na srub Vaskolompolo. Skútrovky uhýbají ze směru, takže kopeme cestu dle vlastní orientace. Mapa a kompas nesedí. Později se dozvíme, že jsme se dostali do oblasti magnetického chaosu, kde kompas ukazuje kamkoliv, jen ne na sever. Alespoň tam nacházím losí paroh, je to fakt lopata.

Třebaže chlapi kopou stopu jak blázni, srub nenacházíme, a noc nás zastihuje venku. Rozbíjíme tábor na příhodné planince, je tak okolo -10°C, lihu je dost, co nám chybí?

Noc byla v klidu, ráno jedeme nalehko kýženým směrem, okolo poledne jsme u plotu, asi 10 km k chatě těžkým sněhem. Takže to točíme a jedeme zpět k táboru a na Postijoki. Tam přichází ke slovu Rum, ještě že většina spí, tak jsme na něj prakticky jen tři (na 1,5 l). Jdu spát ven s Kátou do stanu a usnu dost rychle.

V sobotu ráno je docela teplo, čerstvý sníh se lepí, jedeme nalehko k jezeru u kterého jsem byl před dvěma dny. V rumovém opojení mu dávám název Lago del Sur. Děláme otočku a vracíme se okružní cestou na Postijoki. Cestou mě napadá, že by bylo dobrý udělat ze spaní venku závod. Shodneme se na podmínkách: noc venku pod střechou nebo ve stanu - 1body; noc pod širákem - 2 body; noc pod širákem bez pobytu na srubu - 5 bodů. Název věru romantický Estrella del Norte a hlavní cena je karton piva na trajektu. Od této chvíle se rozhořívá nelítostný boj mezi mnou a Kátou. Jdeme spát do stanu.

Neděli nedržíme a jedeme dál. Na chatu Vaskojoki. Zpočátku dobrým směrem, pak se do cesty staví plot, tak jedeme na starou známou Morgamoju. Docela v pohodě až nad chatu, kde však je brutální sjezd a jsou první ztráty. Nejhuř je na tom José, natrhl si sval a to není moc dobrý. Na chatě jsou nějací Belgičani vedeni místním zlatokopem Mulisem. Večer jdeme na návštěvu, bavíme se anglicky, rusky, francouzsky a španělsky. Hlavní účel je splněn, půjčují nám zadarmo placenou saunu. Je to příjemný se očistit po deseti dnech...

Nový týden začínáme výletem na nejvyšší horu oblasti - Lavantjoarvi - 592,5 m n.m. Na vrchol nedojedou jen José a Dáša, ze zdravotních důvodů. V sedle pod vrcholem konečně vidíme soby, všichni jsou bez parohů. Po výstupu na vrchol zjišťujeme, že je nechali nahoře, k velké radosti členů výpravy. Cesta zpět proběhla bez větších problémů. Jen taktak jsme ujeli vánici a mně se začal projevovat defekt na lyži - odlepená skluznice. Takže se večer bavím získáváním hřebíků ze srubu na jejich opravu. Káťa spí dnes na srubu, já venku, stahuju náskok na 0,5 bodu.

Další den vyrážíme natěžko směr Vaskojoki. Před odjezdem okovávám lyži, vypadá to futuristicky. Jedeme jako včera do sedla, tam se dostanou všichni bez problémů, horší je to při sjezdu. Pro některé je to velký problém. Dobrý tlamy předvádí Skanzen, Vendy se rozhodla brzdít vlastním tělem a Jarda provianták ničí tažný systém půlek docela důkladně.

A co když vjedeme do lesa! Pro mě je to psina, přece jen jsem jezdil s Turkem na výlety. Po překonání sjezdu jsme na Vaskojoki coby dup. Bavíme se všelijak, někdo opravuje výstroj, někdo sebe, já učím Kátu štípat dříví. A věřte chlapi byla to dobrá zábava, učit ženskou štípat dříví. Tvrdíci spí venku na verandě, 2 m od dveří srubu, hlavně že je to za bod...

Středa - výletu třeba. Ráno mě vytáhl Skanzen na řeku, tak po ní jedeme 3 hod po proudu, cestou stopujeme soby. U velkých, takřka 30 metrových vodopádů to točíme. Jeden by to ani neřekl, že v takové rovině můžou být takové zlomy. Cestou zpět nás předjíždí skútry, Skanzen s nima domlouvá donášku ryb. A fakt je přivezli, v podání Jardy - proviantáka jsou vynikající...

Další den je budíček dost brzy, čeká nás výstup do sedla. Při něm беру Josému půlky za svoje, ať si ten sval šetří. Sjíždět ze sedla se dvěma je v pohodě, ale ne pro všechny. Hlavně že to ve zdraví přežili. Uháníme dál směr Ravadasjárvi. Cestou se mi podaří na rovině zlomit okovanou lyži, když jsem špičkou šlápl mimo stopu. C'est la vie, jdu střídavě na pěšáka, střídavě

jedu na trosce. Ještě že terén je kombinovaný, tak ani moc nezaostávám.

Po 2. hodině jsme na Ravadasjárvi, kolečko se uzavírá. Dostávám od Radka oslavnou ságu, další do sbírky, jednu už jsem si přivezl z Chile. Díky. Večer trochu zapaříme, José vytahuje whisky, Jarda - provianták hromadu müsli tyček. Po večerce jde Káťa spát k jezeru za 2 body, takže se stává vítězkou soutěže Estrella del Sur! Holt budu platit karton pív.

Já vyrazím v noci směr auto, abych zítra nezdržoval jezdce. Jdu asi dvě hodiny, hrob si kopu na začátku posledního jezera. Zázitek je to fakt perfektní, polární záře je opravdu skvělá...

Poslední den docházím k autu před desátou, jezdci přijíždí hodinku po mně. Děláme foto, balíme půlky, prohlížíme si místní Ermitáž a po poledni nasedáme do auta a míříme al Sur, do Prahy, do Podolí, do lékárny...

Special thanks:

Radkovi Kuncovi - že to zorganizoval a skvěle navigoval

Josému - skvělé historky z lezení

Skanzenovi - zajistil ryby a bavit nás pády

Jardovi - proviantákovi - táhl neskutečný kvanta žrádla

Kátě - nechala se vyhecovat do závodů a byla věčně vysmátá

Daše - skvělá slivka a osobní statečnost

Ostatním ženám - že to vše vydržely

Felipemu del Sur - že tam byl...

Výsledky závodu Estrella del Norte:

1. místo - **Káťa** - 9,5 b

2. místo - **Felipe del Sur** - 9 b

3. místo - **Kačka** - 4,5 b

4. místo - **Jarda** - provianták a **Radek** - 1 b

Pro čtenáře článku upozorňuji, že heslo expedice Lemmjenoki 2003 bylo „Sláva nebo smrt“. Vyšla varianta a), takže kdo tam chce jet, ať si to dobře rozmyslí!

Polární sága

*Já povím vám ságu, jež podepíšu krví,
co stalo se cestou z Vaskojoki na Ravadasjarvi.*

*Je to příběh muže, jenž vpředu šlapal stopu,
a nebral přitom ohled na okolní slotu,
se žádným problémem nedělal cavyky
a spravil si skluznici dvaceti hřebíky.*

*A večer s úsměvem na tváři,
šel si lehnout pod polární záři.*

*Stalo se to na svahu, na Sněhové hoře,
když Pepa nemohl kvůli své noze,
tam kde táhne sob a létá bělokur,
ukázal svou velkou sílu Felipe del Sur.*

Zažil, sepsal a věnoval Radovan Kunc - kapitán expedice

JUMP!!

Malá inspirace pro muže se srdcem Ikarů..

Vladislav Prcek Nehasil, foto Zuzka Nehasilová
HO Boletice

Zde je několik málo fotografií z přeskoků, které jsme zatím víceméně ve zdraví přežili. Naše zimní příprava vyvrcholila tento víkend (18. – 20. července 2003) v Affensteinech, kde se mému bratrovi Davidovi Nehasilovi podařilo přeskočit na Freier Turm - Riesensprung 4/V.

Pro představu, co takový čtyřkový přeskok obnáší: skok je v patře v šedesáti metrech (!) nad zemí, vzdálenost cca 2,5 metru a skáče se ze stěny do stěny. David to prostě umí.

Jetřichovice, Hladká věž - Přeskok 2; 11.7.2003; Autoři: David Nehasil, Vladislav Nehasil. Vlevo od cesty Velký přepad přeskok na hranu a tou na vrchol.

Ve skoku Prcek – pro nás to byla taková malá rozcvička před zájezdem na Affensteiny.

První snímek je z prvopřeskoku na věž Siebenschläferkeule v Bielatalu. Při dopadu Prcek. Skok čeká na zopakování. (Odrazíště je v tomto případě o dost výše, nežli doskok.)

Tady je ve stejném přeskoku David. V jeho podání to vypadá hodně jednoduše.

Snímek z prvopřeskoku na Waldschratt 2/IV je na titulní stránce. David ho zvládl bravurně na poprvé. I tento skok čeká na zopakování.

Zde je ovšem snímek, co se stane, když se nezadaří. è

Právě to nevyšlo mně a klesám k zemi. Vyšlo to až na počtvrté...

Do telefonu ještě Prcek k poslednímu přeskoku (na Waldschratt) poznamenal:

„Skáče se to z takového nic ve stěně a dopadáš na ještě větší nic. Mně to vyšlo až na počtvrté, ale dali jsme to jenom za 2. Teprve když jsme pak skočili ten skok za 4, shodli jsme se s Davidem, že ta čtyřka byla možná lehčí.“

Také sedřená levá noha Jéni Paula potvrzuje, že přeskok ne vždy vyjde podle původní představy. Přesto je nezbytné dát do skoku úplně všechno, jinak ani nemá smysl se o podobné divoké kousky pokoušet...

Další snímek z prvopřeskoku na Siebenschläferkeule. Ve skoku David. Dali jsme tomu klasifikaci jen 1/III, ale po zdolání místního čtyřkového skoku je zřejmé, že to bude asi těžší... Uvidíme, jak to ohodnotí případní naši následníci.

Co žere Honzu Horáka a koho Karel Bělina ???

Můj pohled na článek Honzy Horáka z minulého CNS..

Libor Turbo Svoboda

CAO Děčín

V minulém čísle jsme si mohli všichni přečíst zajímavý postřeh Honzy Horáka. Píšu zajímavý, protože šlo o něco, co do dnešních dob nemělo obdoby. Výtky na jednotlivé spolulezce mohl člověk zaslechnout ve skalách, v hospodě, nebo na srazech, ale zveřejněné v tištěné formě jsem něco takového mohl číst v CAO News snad pouze jednou. Shodou okolností taky na adresu K.B. Jednalo se o malý střípek o tom, jak Karel budí své spolulezce ve skalách již od 6:00 svým rourákem... Věc spíše k pousmání.

Článek Honzy Horáka nebyl zdaleka k pousmání, ale byl vcelku věcný.

Dost mě překvapila Karlova i Frónina reakce (oba se rozhodli vystoupit z oddílu CAO Děčín). Chápu však do jisté míry jejich pocity a důvody k takovému jednání.

Fróno a Karle, mám Vás oba velice rád a těžko bych si bez Vás obou dovedl představit Ostrovskou atmosféru. Již několikrát jsem na tvou adresu, Fróno, pronesl a napsal nemálo slov obdivu, jak můžeš s takovým nezmarem, jako Karel je, celý život procházet s takovým klidem.

Karle... chápu, že lezeš velice dlouho, nadělal jsi tolik cest, že by na to těžko stačila jedna kniha průvodců a patříš ke staré gardě lezců, kteří se snažili ctít zásady klasického lezení. ALE myslím, že by ti prospělo taky trochu poslouchat lidi kolem, ne jen vyprávět, kde jsi co udělal, vylezl a kde jsi sebou praštil. Z vlastní zkušenosti vím, že někdy tvůj zájem o slova ostatních rapidně upadá, není-li ti to co říkají příliš po vůli. Jsi tak moc zakoukaný do skal a lezení, že ti někdy uniká to, že i ty se leckdy slovem (možná i činem) dotkneš netaktně svých bližních.

Na lezení s tebou vzpomínám vždy jako na skvělý chvíle (zejména na zimní příhodu z Roklice), ale dle mého názoru, nejen o lezení je lezení. Můj pohled na věc je třeba i celá atmosféra, kdy počet „přeprásknutejch“ vrcholů není zdaleka nejdůležitější věc. Jde o celkovou pohodu party, kdy je věcí společný náladu, co a jak se poleze. Doufám, že to co píšu nebudeš ty brát jako útok... Zkus prostě někdy poslouchat ostatní a v pohodě rozvážit jejich argumenty.

K článku jako takovému (budu se snažit být objektivní jak to jen půjde ... prosím o Vaši shovívavost a toleranci).

V 99 % souhlasím s Honzovým názorem na staré klasiky vs. moderní pojetí lezení. Nemělo by se však zapomínat, že pokud „starý klasik“ jednou udělal cestu, veškeré zásahy do ní (a to jak nové dojišťování, tak i výměny kruhů) by se s ním taky měly probrat. Pokud žije... Pokud ne, mělo by být věci

vrcholových komisí a schůzí ČHS, jak se bude postupovat. Hromadné dodávání jištění, kruhů, borháků, nejtů bude vždy v nekontrolované formě dělat zlou krev (viz. pokus o dojištění staré cesty na Vojtěcha v Labáku). Stejně tak by se měly respektovat nové cesty a jejich provedení pokud souhlasí s pravidly a náležitostmi. Věc lezení TR bude asi na delší debatu... Faktem je, že každý nemá morál na to, aby lezl v Labáku sedmičky jištěné až od 15 nebo 20 metrů, ačkoli jinak sedmy leze bez problému.

Zdaleka však nesouhlasím s názorem, že Karel už jen škodí. Ano je možný, že leckdy někoho namíchne (málokdo byl ušetřen), někoho urazí. Nedokážu posoudit jestli Karel někdy něco na skále zrušoval nebo ne, takže ani Honzovi výtky na stranu Karla nemůžu jednoznačně odhadnout.

Mrzí mě, že jinak názorově plnej článek nemohl být oproštěn od emotivních vsuvek v podobě „postarší egoista“ a nepřímýho označení za „kokota“. Je to ale věc Honzy. Jeho volba, kterou mu nelze upřít. Honza už má jistě přes svůj věk k lezení leccos co říct (jistě stokrát víc než já) a jeho věci je jak to, co říct chce, bude prezentovat.

Každopádně by možná Karlovi někdy prospělo probrat věci, které se chystá udělat v kolektivu lezců a ne svůj názor prosazovat jako jasnou a jedinou cestu jak a kudy jít. Honza má pravdu v tom, že každý zásah do skály už je v podstatě nevratný čin.

Můj dojem z celý lapálie okolo Karlova uraženého ega, Honzova nevybíravého způsobu zveřejnění a redaktorského rozhodnutí celou věc prezentovat v CAO News je ten, že bylo právem, ba možná i povinností, šéfredaktora takovou věc zveřejnit – ačkoli stanovisko článku nemuselo zdaleka korespondovat s názory jeho i redakce. Myslím si, že případný článek se stanoviskem redakce by byl spíše na škodu. Honza se mohl jistě trochu umírnit a respektovat Karla jako staršího lezce, kterému se dá v Honzově věku jen s určitou dávkou drзости spílat tímhle způsobem. No a Karel v jeho věku a s jeho pohledem na věc mohl díky článku, argumentujícímu s názory v článku Honzově, mladýho „smrkáče“ utřít s daleko větší grácií než je uražený odchod z oddílu.

U Vás obou apeluji na zdravý rozum a doufám, že konečné usmíření je ještě možné.

Tak to by bylo ... nekamenujte mě. Přivítám ale jakoukoli reakci.

Lezení na Istrii II

Tři lezecká zastavení na Istrijském poloostrově..

Michal Kaiser

AK Nevis Praha

V druhém červnovém týdnu, během dovolené ve Vrsaru, jsem díky průvodci nezištně zapůjčeném Jirkou Chárou, mohl navštívit tři lezecké oblasti na západním pobřeží Istrijského poloostrova. Potvrzuji konstatování z reportáže o Istrii v CAO News 9/2002, že léto je pro lezení v Chorvatsku nejméně vhodné období. Při teplotách, které během našeho pobytu dosahovaly 39°C ve stínu, lezly na skalách jen ještěřky a ojedinelí zarputilci.

Limski kanál

Oblast se skládá ze dvou částí, ta lépe přístupná čítající asi třicet cest od 4b do 7b, leží přímo nad silnicí spojující Pulu se slovinským Koperem (jadranská magistrála). Na této silnici je odbočka značena Limský kanál, kde se dá po 200 metrech zaparkovat, dokonce i ve stínu, nedaleko jsou dvě restaurace a ke skále je to pět minut.

Materiál vápenec, jištění nýty a borháky, orientace jižní, ve stínu je cca od 17 hodin. Odlehlejší část leží v jižní stráni nad Limským kanálem a nabízí lezení asi pětadvaceti cest ve středním stupni obtížnosti s výhledem na Limskou zátoku. Místo na zaparkování několika aut je cca 300 metrů na levé straně silnice odbočující z jadranské magistrály do Vrsaru. Pokud dojedete až do vesnice Klostar, minuli jste to. Ke skalám je to deset minut po cestičce vedoucí tunelem z křoví.

Rovinj

Skály se nacházejí na jižním okraji města Rovinj na poloostrově Zlatni Rt. Při průjezdu Rovinjí sledujte směrovky na hotel Eden, asi 300 metrů za ním se parkuje u vchodu do anglického parku, kvůli němuž je poloostrov vyhlášen přírodní rezervací. Po pohodlných cestách vedoucích parkem a po mořském pobřeží se dojde během patnácti minut do bývalého vápencového lomu s padesátkou cest.

Oblast svým komfortním přístupem, možností koupání v moři a cestami orientovanými na jih, většinou v nižším stupni obtížnosti, vyborhákovánými po 1,5 metru, je ideální pro rekreační lezce, kterým nevadí skály počmárané graffiti a ostatní negativní stopy civilizace viditelné na každém kroku.

Dvigrad

Tato vápencová oblast vzdálená 25 km od moře orientovaná na jih, s výhledem na hluboké údolí se zříceninou starobylého Dvigradu a vysoký dálniční most mě, na rozdíl od předchozích dvou, opravdu nadchla. Je tu přes sedmdesát vynýtovaných a vyborhákováných cest od čtyrek po 8b, navíc se pod skalami nalézají dva bivaky, do kterých by se vešel snad celý autobusový zájezd.

Přístup: v Kanfanaru ležícím na silnici Rovinj - Pazin odbočit u železničního přejezdu na Dvigrad a cca po šesti km následně na osadu Koreniči. Asi 200 m za cedulí konce této osady je možno podél silničky zaparkovat asi 10 aut, odtud je to ke skalám asi 10 minut po mírně se svažující pěšince. Občerstvení a další možnosti parkování nabízejí podnikaví majitelé na dohled stojícího osamocené domku.

Mařeničky

Nová skalní oblast u Cvikova (Lužické hory)..

Pavel Kýsa Bechyně

Praha

Do této opomíjené skalní oblasti se dostanete autem z Nového Boru do Cvikova, Drnovce a Mařeniček. V Mařeničkách zaparkujete u vodní nádrže, kde je možnost koupání. Od zaparkovaného auta uvidíte za vodní nádrží Haberskou věž, podle které se zorientujete. Věže se nachází v malebných údolčích. Cesty klasifikace VIIIc a těžší zde sice nenajdete, ale zato si zde přijdou na své lezci lehčí kategorie, jelikož na každou věž vede nejlehčí cesta maximálně za II - IV. Na některých věžích ovšem chybí slaňovací kruh, ale lze na slanění použít strom.

Zde je seznam věží které stojí za vylezení. Ostatní mají náhorní stěnu menší než 4 metry a nebo se dá na věž překročit z masívu.

Sklepní věž - není slaňák ani schránka
Haberská věž - není slaňák ani schránka
Dolní jelení věž - je slaňák i schránka
Horní jelení věž - je slaňák i schránka
Modřínová věžička - není slaňák ani schránka
Srpnová věž - není slaňák
Panenský kámen - je slaňák i schránka

Skalní oblast Mařeničky najdete ve starém německém průvodci, který bohužel není běžně k sehnání (*Do příštího čísla CAO News se pokusíme průvodce zajistit a přeložit. Poznámka redakce*). Člověk se jen diví, že při takovém množství věží není správce skal schopný postarat se o to, aby byla na každém vrcholku vrcholová knížka a slaňovací kruh.

V okolí Mařenic jsou navíc místa, která určitě stojí za návštěvu a povšimnutí. Na své si zde přijdou nejenom ti, kdo

rádi jezdí na horském kole, ale i turisté a milovníci přírody. Jen namátkou vám uvedu některá ze zajímavých míst.

Křížová věž:

Štíhlá pískovcová skála vyčnívající na Trávníckém vrchu přímo nad jižním okrajem osady Naděje. Její původní název je Rabenstein, ale někdy se označuje i jako Krkavčí nebo Havraní skála. Na vrcholu Křížové věže nechali v r. 1833 pánové Schichta a Wiesner postavit železný kříž. Koncem 19. století odtud svítila lidem do údolí lucerna, kterou sem každý den vynášel tkadlec Josef Weiss bydlící v domě pod skálou. Světlo zde rozsvěcoval přes 30 let a to i v zimě přestože je vrchol nesnadno přístupný.

Ledová jeskyně:

Malá puklinová jeskyně na severním svahu Suchého vrchu (641 m) nedaleko přehrady Naděje vznikla mrazovým zvětráváním hornin při němž došlo k rozpukání znělcové skály a jejímu překrytí rozsáhlým suťovým polem. Jediným otvorem v horní části jeskyně vniká v zimě dovnitř těžší chladný vzduch, který pak vyplňuje jeskyni po celý rok a udržuje v ní stálou teplotu blízkou bodu mrazu. Z par v ovzduší i z prosakující vody se vytváří jinovatka, ledové náteky, rampouchy a podlahový led, jehož mocnost v nejnižším místě jeskyně dosahuje někdy až dva metry! Ledová jeskyně je nejbohatší v předjaří, v létě se udržuje jen podlahový led. V roce 1966 byla vyhlášena chráněnou přírodní památkou. Jeskyně je hluboká 6 metrů, dlouhá je 30 m a její šířka dosahuje dvou až čtyř metrů.

Skála smrti:

Dříve nazývaná též Rytířský skok stojí na pravém břehu Svitavky asi 1,5 kilometru jižně od středu Kunratic u Cvikova, poblíž osady zvané dříve Mlynářská díra (Müllerloch). Do 15 metrů vysoké skály je zde vytesán reliéf znázorňující rytíře na koni a dívčinu, padající s rozepjatými rukama ze skály.

Reliéf je výjevem z místní pověsti o mlynářské dívce pronásledované zlým rytířem, která v zoufalství raději zvolila smrt skokem z vysoké skály. Dívka se ale podle pověsti zachránila, zatímco rytíř se i s koněm ze skály zřítíl a zahynul. Reliéf zde vytesali v roce 1910 učitel Karl Bechert a četnický strážmistr Karl Bundesman. Ke skále s reliéfem vede od silnice podél potoka asi 0,5 km značená stezka, procházející kolem několika, ve skále vytesaných, sklepů. Největší z nich zřejmě sloužil k těžbě písku používaného k broušení skla.

Mařenice - Kostel sv. Maří Magdalény:

Stojí na návrší uprostřed obce. Na místě původního staršího kostela ho nechala postavit vévodkyně Františka Toskánská v letech 1699 - 1714. Výstavbu barokního dvouvěžového chrámu vedl stavitel italského původu Octavio Broggio z Litoměřic. Na východní straně ke kostelu přiléhá ambit s kaplí. V ambitu jsou barokní náhrobníky z let kolem roku 1600, dále z let 1648 a 1758. Později byl kostel pseudobarokně upraven.

U silničního mostu přes Svitavku stojí trojice barokních soch z let 1831 - 1833, představujících ukřižovaného Krista, sv. Václava, a sv. Jana Nepomuckého. První dvě z nich jsou od sloupského sochaře Josefa Maxe staršího. Sochy byly roku 1896 opraveny a nově renovovány v roce 2002.

POSTŘEHY Z ČESKÝCH KEMPŮ

aneb Vítejte v Campu Sedmihorky.

Veronika Krčilová, foto Vlasta Domes

CAO Děčín

Ne vždycky a všude se dá ve skalách bivakovat, někdy i lezec musí do kempu. Připravili jsme pro vás takovou malou exkurzi do těch nejznámějších. Rádi přivítáme také vaše zkušenosti. Dnes se vydáme do Hruboskalska, do kempu v Sedmihorkách...

V y d a l i jsme se zalézt si do Hrubice. Na doporučení přátel jsme se rozhodli ubytovat v kempu Sedmihorky. Ubytování bylo více než příjemné. Náš kamarád byl slečnou recepční označen za jednoho nejmenovaného, nám neznámého, francouzského zpěváka a nemusel jí ani zapůjčit občanku. Možná bychom dostali i slevu, ale asi ani to by naši kapse neulevilo.

První překvapení přišlo s obdržením průjezdky na auto, samozřejmě musí být viditelně zavěšena, na krk se zaplaťpánbůh nevešla a mapy kempu. „Na co mapu“ říkáme si, později jsme pochopili, že bez mapy bychom pomalu nenašli ani východ. Bylo nám doporučeno jedno z míst vyhrazených pro stany, byť jsme se rozhodli pro bivak. Jediná místa, která byla vozům vyhrazena byla místa pro caravany. Všechny samozřejmě musí mít vchod na stejnou stranu a všichni odhodlaně a svorně toto pravidlo dodržovali.. Našli jsme volné místo mezi zahraničními přepychovými stany a „ubytovali se“.

„Co s načatým večerem?“ Rozhodnutí bylo jasné. Vyrázili jsme do kiosku, nacházejícího se u brány, tam jsme napoprvé

trefili. Dorazili jsme v půl deváté večer a velmi nás překvapilo, že jsme v kiosku sami. Tyhle pocity z nás velmi rychle vyprchaly, jelikož v devět zavírali. Přesunuli jsme se tedy do kiosku umístěném vedle nedalekých toalet. Situace se však nejevila moc růžově. Zavírali v deset. Stihli jsme si tedy dát alespoň vínečko. A smíření s faktem, že půjdeme navštívit třetí hospůdku v kempu, zažili jsme šok. Odkudsi seshora se ozvalo upozornění, že se hlavní brána v deset hodin zavírá a tudíž se nedostanete ani dovnitř ani ven. Ti co byli venku a nic netušili měli smůlu, samozřejmě pokud byli svými motorovými vozidly. Brána se dá v pohodě přelézt, čímž ovšem porušujete řád a rušíte večerní klid a tím hrubě porušujete řád. Prostě poslali všechny ubytované „hosty“ (vězně) spát. Věřte nevěřte, oni poslechli! Teprve teď nám došlo, že na každé lampě se nacházejí dva ampliony a připadalo nám, že i kamerový systém. Příští sezónu možná dostanete i čip do těla, aby vás mohli lépe monitorovat.

Ve třetí hospodě už nás nenechali ani posadit. Rozhodli jsme se tedy, jako správní rebelové, že své vlastní nápoje vezmeme do přepychové kuchyně, ale i tam jsme narazili, když nás uklízečky jakési východní národnosti, taktně netaktně vyhodili. Nezbyvalo než si rezignovaně sednout ven na lavičku a přemýšlet jestli se podrobíme táborovému systému a půjdeme také spát. Měli jsme již nejvyšší čas. Vždyť bylo už hrubě po desáté večerní. Netušili jsme, že to nejlepší teprve přijde. Kradmé pohyby opozdílů, kteří se zpozдили s večerní hygienou, v nás vyvolávali velmi zvláštní pocity. Tohle není kemp, to je lágr...

Definitivně přesvědčení jsme o tom byli až druhý večer, kdy jsme již dobrovolně a bez nátlaku opouštěli v deset hodin hospodu a potkali jsme dvě zvláštní figury s velkými psy. Byla to uniformovaná hlídka, jak se zblízka ukázalo. Prošli jsme tiše jako ostatní chovanci, protože to už jsme dostávali strach.

Co víc k tomu dodat? Vzali jsme druhý den do zajčích. Odevzdali průjezdku a odjeli, tak rychle, jak to jen šlo.

A jestli si stále myslíte, že po desáté hodině uslyšíte zpěv, brkání kytary, či snad jen příjemné praskání ohně, velmi se pletete! V tomhle kempu s tím opravdu nepočítejte - TOHLE NENÍ OSTROV..

DiGiFoto © 2003 Vlasta Domes

¶ Tomáš Mrázek mistrem světa ¶

UIAA Worldchampionship - Chamonix (FRA)

6. července 2003

Tomáš Mrázek z ČR zvítězil v neděli 6.7.2003 ve finále Mistrovství světa v lezení na obtížnost ve francouzském Chamonix. Na druhém místě skončil Španěl **Patxi Usobiaga**, na třetím Francouz **David Caude**. Do té doby světová jednička a Mrázův velký soupeř Francouz **Alexandre Chabot** skončil až na 5. příčce. V ženách zvítězila Belgičanka **Muriel Sarkany**.

Tomášovi se vyplatila příprava zaměřená právě na mistrovství světa. Do nedělního finále postupoval z páté příčky. Velice

těžkou finálovou cestu (odhadem 8b) lezl s jistotou a klidem. Neudělal vážnější chybu a dokázal si i odpočinout. To se naštěstí nedařilo jeho soupeřům kteří postupně odpadávali. Celkově druhý Španěl Usobiaga i třetí Francouz Caude zaváhali ve druhém převisu a došla jim síla. Posledně lezoucí Chabot udělal chybu při cvakání expresky pod prvním stropem a spadl pod druhým převisem, když se mu nepodařilo správně chytit chyt.

Tomáš Mrázek tak bezesporu podal nejlepší výkon českého sportovního lezení všech dob. K celé řadě nadšených gratulantů se připojuje i horolezecký oddíl CAO Děčín a redakce CAO News.

GRATULUJEME!!

TRE CIME LAST MINUTE

aneb "Schmutzige Kind" na výletě s "CK" Hudysport

Jaroslav Jeremy Dunovský

CAO Děčín

Hospoda „U Málků“, pivo na schůzi HO Doprava, „dostáváme místenky“ na akci Tre Cime di Lavaredo a lahůdkou na kolech - průsmyky kolem horské skupiny Sella. Vedoucí zájezdu je náčelník z Bynovce Rošťa Sedlický, naši šoféři z Hudysportu jsou Michal Burdych Burda (rudý minibus VW carawelle) a Michal Vala (velký skříňový mercedes HUDY sportu). Další účastníci zájezdu: Jarda Uher, Tom Melen, Dave Šedivý, Petrové Horyna a Škvára a já.

Středa 9. července 2003

Těsně před půlnocí, cpeme hromady materiálu včetně osmi kol do mercedesu, který se právě vrátil z rozvozu zboží po Praze. Pak hodiny cesty v pozici skrčenců a ráno už stoupáme serpentinami Dolomit k Misurině a dál 8 kilometrů až k Refugiu Auronzo, které je přímo u věží Tre Cime. Cestou k Auronzu mi „tuhnou rysy“ - silnice stoupá v serpentinách, krpál jak k Prostřednímu Žlebu a já jedinej si vezu v autě silničku!

Nahoře u Auronza přebalujeme. Pochod asi 1,5 km na východní stranu Cim a v nádherně kvetoucích terasách zakládáme tábor. Je větrno, kolem 17°C, slunce, oblačnost 5/10. Nádherný výhled na věže i okolní štíty. Ospalí a zafunění se vydáváme na obhlídku severní stěny, kde kluci polezou Comiciho cestu. Pak obcházíme kolem celých Cim. Navečer balíme útočné batohy a materiál na zítřejší lezení.

Plány jsou následující: Burdych - Sedlický - Dunovský - Vala = Žlutá hrana 6 (Malá Cima), Škvára - Melen - Horyna = Comiciho cesta 7+ (Cima Grande) a Uher - Šedivý = Hrana Dibona 4 (Cima Grande).

Pátek 11. července 2003

Ráno budíček před 5. ranní. Kluci odcházejí do severky, já s Valisem k nástupu Žluté hrany. Rost'a s Michalem už čekají. Lezení je parádní, několik hodin ve stěně, výška kolem 2800 m n.m., v pozadí Dolomity a zdola cinkání zvonců pasoucího se stáda. Strídají se lehčí a těžší délky, kamení našťěstí nepadá, štandy solidní, většinou 3 skoby se smyčkou. Poslední dvě délky a vrchol.

Foto je provedeno, pak pár metrů sólo koutem, pak po římse s batohem a lanem na zádech s 300 metry pod nohama a už slaňujeme mezi věže. Utahání a spokojení mažeme dolů suťovištěm ke stanům. Dole nás vítá skupina pěti Italek potleskem a dotazy odkudpak jsme. Je to příjemné, i když součet jejich let vypadá na číslo 325. 15.30 hod, jsme první v táboře, kluci z Dibony přichází po nás a nakonec indiáni z Comiciho. Všechno OK, bez zranění, Dave ukazuje prasklinu v přilbě od padajícího kamene, Tom zase ztratil při slanění flísku. Kluci šli Comiciho natěžko, věci na bivak táhli na reep šňůře ve Škvárově tahačáku, který si díky svým proporcím a váze vysloužil přezdívku „svině“. Perličkou byl moment, kdy se ve stěně do lan a repky od „svině“ zamotal anglický lezec, stařík, „klasik“, který hákoval stejnou cestu. Málem ho vytáhli za krk nahoru i se „sviní“. Když se chroptice, začal ohánět kapesním nožikem, aby se zachránil, bylo o estrádu postaráno (počítáme, že to způsobí rozruch v britském lezeckém tisku :)). Lehce do večera popijíme, odpočíváme a probíráme stovky lezeckých metrů dnešního dne.

Příští den se Tom setkává se svými svršky, které někdo z nahoře bivakujících lezců snesl ráno na Auronzo. Dozvídá se to však až poté, co s Petrem Horynou marně vyběhli Dibonu. Další den je ve znamení odpočinku a přesunu k Selle nad městěčko jménem Arabba. Čekají nás tornati na kolech přes čtyři horská sedla.

Neděle 13. července 2003

Neděle ráno. Rost'a s Michalem startují v předstihu na trasu (jsou to ranní ptáci), já pak na silničce sólo a zbytek kluků za mnou. Jarda Uher, bez kola, jde dobývat místní ferraty. Passo Pordoi, pak passo Sella 2242 m n.m., Gardena a nakonec Campolongo. Super počasí, 53 km zatáček, stoupání a sjezdů. Vřele všem doporučuji, jen do tratě to chce co nejdříve, protože během dne sílí provoz. Všichni se postupně sjíždíme (bez pádů a defektů) u auta v Arabbě. Kluci z HUDY sportu na bikách s průměrem k 18 km/hod, já na silnici něco pod 22 km/hod. Zbytek kluků na bikách o něco pomalejší, což však vylepšovali ďábelskými kousky ve sjezdech mezi vyděšenými řidiči. Následuje koupel v řece, oběd + vychlazené pivo a razíme nazpátek domů.

Cesta začíná pokojně, po 50 km ale caravelle odchází elektronika v alternátoru, baterie se nedobíjí. Následuje zastávka na odpočívadle, pak ukázka pro německé turisty, jak vyměnit baterie mezi dvěma auty při nastartovaném motoru (museli jsme tak oblafnout chytrý počítač mercedesu). Zdařilo se a za 35 min máme čerstvou baterii a zase pálíme na sever. Do soumraku přijíždíme do Sokolova. Na pumpě čekáme na pomalejší mercedes a po přestávce se s caravellou jen s

obrysovými světly řadíme do závěsu těsně za mercedes. Přes 100 km potmě za „vodičem“ je poměrně neobvyklý zážitek. Díky chrabrosti našeho šoféra jsme po půlnoci v Děčíně.

Zájezd končí a „cestovní kancelář“ HUDY sport má další spokojené „klienty“.

Už se těšíme na další „LAST MINUTE“ do hor...

*/ "Schmutzige Kind" (špinavé dítě) je ilegální lezecká buňka, k jejímž idejím se hlásí někteří nejmenovaní členové zájezdu.

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

(ALENA VAJSKA VAISHAROVÁ, PAVEL KÝSA BECHYNĚ, VLADISLAV PRCEK NEHASIL A WEBOVÉ STRÁNKY VRCHOLKY.CZ)

Labské údolí – levý břeh

Diktátor - Stará záležitost RP Xa

29.05.2003

Jindřich Hudeček x Tomáš Sobotka x Ondřej Beneš

Mezi Baldricem a Diktátorem komínem několik m vzhůru a doprava k 1. BH. Hranou přes 3 BH ke slaňovacímu BH.

Diktátor - Nejslabší, máte padáka Xb

03.06.2003

Ondřej Beneš x Tomáš Sobotka

Od 1. BH cesty Stará záležitost doprava za hranu do údolní stěny k BH. Převíslou stěnou, výše vlevo hranou přes 4 BH ke slaňovacímu BH.

Diktátor - Plni optimismu RP IXb

31.05.2003

Petr Laštovička ml. x Richard Litochlebl

Vlevo od cesty Kyselá prdel stěnou, přewisem, koutem, hranou a stěnou přes 7 BH ke slaňovacímu K.

Strážce Jílového Dolu - Rozmarné léto RP IXa

20.06.2003

Ondřej Beneš x Tomáš Sobotka

Levou částí údolní stěny přes 7 BH na vrchol.

Bleší trh - Vertikální pokušení RP Xb

06.06.2003

Tomáš Sobotka x Ondřej Beneš

Zatím bez popisu.

Terč - Blbá nálada VII

08.09.2002

Petr Laštovička ml., E.Laštovičková

J stěnou (BH) a hranou (2 BH), pak doleva ke 3. BH cesty Rodinný výlet.

Protěžová věž - THC Xc

30.9.2002

Ondřej Beneš x Tomáš Sobotka

Od 1. kruhu Laury stěnou přes 8 borháků na vrchol.

Východní roh - Milky Way Xa

28.6.2003

Tomáš Sobotka x Ondřej Beneš

Od 1. K Eldoráda šikmo vlevo k 1. BH a dále stěnou přímo přes 4 BH ke 3. K Eldoráda. Přimo stěnou přes 2BH na vrchol.

Gilotina - Veličenstvo kat IXa

28.6.2003

Petr Laštovička ml. x Richard Litochleb

V levé části údolní stěny přes 1.K ke 2.K. Vlevo při hraně a vpravo traverz ke 3.K. šikmo doprava (4.K) a stěnou přes 5.K k 6.K. Převíslou stěnou přes 3BH na vrchol. (Až k 6.K St. Lukavský 1999 - VIIIa)

Zarostlá věž - Hospoda na mýtince RP IXb

12.7.2003

Pavel Černý, P.Laštovička ml., R. Litochleb

Pravou částí údolní stěny přes 7BH na balkón Traverzové cesty. Tou na vrchol.

Zarostlá věž - Noční klub RP IXb

13.7.2003

Richard Litochleb x Pavel Černý, P.Laštovička ml.

Středem údolní stěny přes 9BH na vrchol.

Labské údolí - pravý

Masiv Baldachýn - Noční život VIII

18.7.2003

Vladislav Nehasil x Jan Paul

Stěnou přímo (kruh) k 1.kruhu Cesty do postele. Vlevo stěnou (kruh), výše vpravo při hraně ke 2. kruhu Cesty do postele. Šikmo vlevo stěnou a při hraně (kruh) na vrchol.

Labské údolí – pravý břeh

Parník - Jižní spáry IV

26.3.2003

Vladislav Nehasil

Vlevo v J stěně spárou na polici a trhlínami na vrchol.

Parník - Jižní komín II

21.3.2003

Petr Laštovička ml.

Od J komínem přímo na vrchol.

Parník - Jihovýchodní cesta VI

3.4.2003

Vladislav Nehasil, J.Paul

Vpravo od cesty Jižní komín stěnou podél trhlíny na vrchol.

Parník - Východní zářez II

1.12.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Od V zářezem na vrchol.

Parník - Východní hrana III

15.3.2003

Pavel Černý

V hranou přímo na vrchol.

Parník - Severní kout IV

14.12.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Vlevo v S stěně koutem na vrchol.

Parník - Přímá severní cesta III

14.12.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Jako Severní cesta sokolíkovou spárou na konec a stěnou na vrchol.

Parník - Severní cesta II

1.12.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Vlevo od Staré cesty sokolíkovou spárou na přilehlý blok, traverz vlevo a hranou na vrchol.

Parník - Stará cesta II

Vpravo v S stěně stěnou podél nevýrazného piliře na vrchol.

Bójka - Jižní cesta III

14.12.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Od JV šikmo vlevo na polici a vlevo hranou na vrchol.

Bójka - Údolní cesta IV

3.4.2003

Vladislav Nehasil, J.Paul

Vpravo v údolní stěně spárou, výše komínem a Starou cestou na vrchol.

Bójka - Jižní trhlina V

14.12.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Středem J stěny, výše trhlínou na vrchol.

Bójka - Náhorní stěnka V

14.12.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Vpravo od náhorní hrany stěnou přímo na vrchol.

Bójka - Náhorní hrana III

1.12.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Stěnou podél náhorní hrany na vrchol.

Bójka - Stará cesta II

Vpravo v náhorní stěně krátkou spárou na balkón, přechod do údolní stěny a tou na vrchol.

Bójka - Krátká spára IV

1.12.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Od V stěnou a krátkou spárou na vrchol.

César - Cézarův pád 2

6.7.2003

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Od Z z masivu seskok na severní vrchol.

Masiv Zrcadlo - Tatarská lajna IXa, RP IXc

25.5.2003

Jiří Slavík x Petr Slanina

Cestou Světelný rok do římsy. Stěnou přímo přes 4K na vrchol.

Masiv Zrcadlo - Levá hrana zrcadla IXa, RP IXb

25.5.2003

Petr Slanina x Jiří Slavík

Od 4.K cesty Ďábelská omáčka podél hrany (2K) a doprava ke slaňovacímu BH.

Masiv Dolnožlebská vyhlídka - Volný pád RP Xb

31.03.2003

Tomáš Sobotka x Ondřej Beneš

Mezi cestami Igor Hnízdo a Frankenjura stěnou přes 6BH k poslednímu BH cesty Igor Hnízdo.

Růžová věž - Pupendo RP Xb

23.04.2003

Ondřej Beneš x Tomáš Sobotka

Spárou Letecké cesty na její konec, stěnou přímo přes 4BH (křížíme Leteckou cestu) pod převis k BH. Doleva za hranu a Cestou strachu na vrchol.

Masiv Poseidon - Nelson Ždímandela IXc

22.6.2003

Tomáš Zákora x Václav Šatava, L.Šlechta

Vlevo od cesty Nervotoč středem stěny přes 5K a doprava na hranu Nervotoče.

Masiv Gešnek - Bastl Kýtn RP VIIIc

21.6.2003

Václav Šatava, T.Zákora, D.Hons, L.Šlechta, R.Tilňák
Z údolí přes převis na balkón ke K a přímo podél tupé hrany
pod převis. Zleva přes 2.K na vrchol.

Mravenčí věž - Kyselina mravenčí RP IXc

28.04..2003

Tomáš Sobotka x Ondřej Beneš

Údolní stěnou, spárkou a vlevo k 1.BH. Stěnou přes 3BH na
vrchol.

Masiv Majdaléna - Levitace RP Xa

27.05.2003

Tomáš Sobotka x Ondřej Beneš

JV stěnou vpravo od cesty Vtěrka přes 6 BH.

Bělá

Lokomotiva - Františkovský odkaz Vila

2.7.2003

Miroslav Kuchař, P. Končel, J. Končel

Severní stěnou přes kruh a borhák, výše hranou na balkón.
Libovolně na vrchol.

Jetřichovice

Hladká věž - Přeskok 2

11.7.2003

David Nehasil, V.Nehasil

Vlevo od cesty Velký přepad přeskok na hranu a tou na vrchol.

Tokáň

Smrdutý kámen /Zvon/ - Jižní sokolík III

19.7.2003

David Nehasil, J.Svoboda

Vlevo v J stěně sokolíkem na konec (hodiny), výše stěnou šikmo
vlevo na vrchol.

Dubské skály - Kokořínský důl

Lebka - Fontanela VIIIc RP

27.6.2003.

Pavel Henke, P.Bechyně

V pravé části náhorní stěny přes převis a stěnou přímo přes
kruh n.v.

STŘÍPKY..

Padesátka Petra Vránka

Petr Rysák Vránek z oddílu HOKET
Praha oslavil v sobotu 26. července
2003 padesáté narozeniny. Oslava
se konala o víkendu 25.-27.7. na
chatě Bořeň.

Petr k tomu trefně poznamenal:
„Čekal jsem to, ale ne tak brzo..“

**K pěknému životnímu jubileu
přejeme pevné zdraví, hodně
pohody, štěstí, lásky a ještě
mnoho vylezených cest!**

Staré časy..

Když jsem začal jezdit do skal se
svou první partou (někdy se ještě
potkáváme, vid' Herry, Pípo,
Bohunko, Venco?), vždy platilo, že
druholezec motal lano a připravoval
slanění. Nevím, třeba to bylo jen u
naší party a jinde to neplatí, nebo je
jiná doba, ale když jsem začínal já,
tak jsem ho motal i 20x za den a za
víkend v ostrově? Uf, uf, uf. A můžu
říct, že jsem jim byl vděčnější za to, že
jsem si mohl zalézt cesty, které bych
jinak nepoznal!! Prostě byla to parta, ve které byla úcta k
prvolezci a každý by si měl uvědomit, že prvolezec tak trochu
riskuje pro ostatní.

Byl jsem nyní po dlouhé době ve skalách s Táňou Lošťákovou a
s jejím budoucím manželem Tomášem Hrabánem a tyto staré
časy jsem si připomněl. DÍK.

Michal Karel Železný

Pozvání na Tlustou jehlu aneb, jak jsem lezl s Vodouchem

Sic mělo začít každou chvíli pršet, nechal jsem se vytáhnout a
už se jelo. Výstup k věži byl v těžkém dusnu zmáhající být
těšivý. Ale jaké bylo překvapení, když jsem uviděl zelenou a
mechovou povrch skály. Když mě pak IV vyhnala do III na
hranu, definitivně jsem se rozhodl, že dnes s lezením končím.

Zatím co se Roman připravoval ke slanění, zkouším hledat
houby. Nic moc, a tak se vracím. Můj čtyřnohý přítel Muf si
hrabal vesele v hlíně a házel jí asi dva metry za sebe. Špatně
bylo zjištění, že přímo na veliké vosí hnízdo. Na tři kroky jsem
měl čtyři žihadla – hezké skóre.

A tak závěrem: Až zas někdo vyrazí na Tlustou jehlu, já raději
počkám u auta. Tam se budu cítit líp...

Pavel Zip Horník

Tlustá jehla aneb ostrá žihadla

Jednou odpoledne u Tlustý jehly v Jalůvčí jsme konstatovali:
„Skála je mokrá, jdeme na jedno..“

Jen jsem slanił dolů, proběhl kolem mé parták
Zip se slovy: „ZDRHEJ SVINĚ ÚTOČEJ!!“ a
pořád se oháněl rukama kolem sebe, jako
kdyby chtěl plavat. Po chvíli se o pár metrů
dál zastavil a začal vytahovat žihadla ze svého
těla a přitom vysvětlovat: „Zrovna jsem našel
tenhle rok první houbu a musel jsem jí zahodit.
Vedle té klády tam dole jsou vosy. MUF jim začal zahrabávat
hnízdě - svině dostal jsem čtyři žihadla! Tohle je i s prdelí...
MUFÉÉÉ!!“

Roman Vodouch Vodička

Omluva

V minulém čísle CAO News jsme u fotografie z titulní stránky
(Doga v Tisé) omylem uvedli jako autora **Marušku Šťastnou**.
Jak nám sdělil **Jirka Šťastný**, Maruska nefotila, neboť jej při
výstupu jistila. Pěknou fotečku pořídila **Iveta Krskova** alias
Pivetka.

Oběma se omlouváme – máte u nás jedno malé pivetko...

Pozdrav pro Jardu Uhra od Tondy

Zalézt si do Českého ráje přijel **Antonín Malák** ze Švédska.
Když zahlédl na jednom z horolezců triko s nápisem CAO
Děčín, ihned se s ním dal do řeči a zavzpomínal na časy, kdy
lezl v Labáku jako spolulezec **Jardy Uhra**.

Rádi předáváme jeho pozdrav...

Aksovo chomout

Protože se náš dobrý kamarád **Pavel Aksa** v sobotu 19.7. ženil (naiva jeden), vznikla v Tisé pěkná nová cesta. Jmenuje se příznačně Aksovo chomout a je za VIIb. Má dva kruhy a vede na Pevnost. Podrobnosti jsou zde: *Tisá, Pevnost, Aksovo chomout VIIb, 19.7.2003, Pepa Nestler (HO Bořeň), Lukáš Chalupecký, Ríša Hamak (HO Bořeň), Petr Špaček. Vlevo od cesty „Jižní spára“ (J stěna), sokolíkama, přes dva kruhy na vrchol.*

Protokol o prvovýstupu obdržel ještě to odpoledne novopečený novomanžel, manželka nikoliv, protože byla zrovna unesená. Na snímku je dojatý obdarovaný...

Lukáš Chalupecký, SKAJP

Vysoká cena za prvovýstup..

Při další nové cestě Karla Běliny v Rájci na Kyklopa se zranil jeden jeho nejmenovaný spoleztec. Při překonávání převýšení se pod ním ulomil stup a při pádu si narazil koleno. Bolest při pohybu pocítil až po půlhodině jistění u kruhu. I přes tuto bolest a s již téměř nehybným kolenem cestu za Karlem dolezl. Horší byl pak sestup, byť za I, ale v tomto stavu to opravdu nebylo jednoduché.

Pozdější pomoc mu byla poskytnuta personálem kempu v Ostrově. Co ho ale mrzí nejvíce je, že toto zranění ho vyřadí minimálně na měsíc z lezeckých aktivit a to v sezóně hodně zamrzí.

PiC

Matterhorn 2002/2003

S neskutečným vedrem a suchem se v červenci potýkala celá Evropa od Británie až po Řecko. V evropských veletocích je málo vody, lodě nemohou jezdit po Labi a na Rýnu je loďaři mohou nakládat jen do poloviny. Na Matterhornu došlo kvůli tajícímu sněhu k sesuvu obrovského skalního bloku nad SV hřebenem.

Na spodních snímcích vidíte vlevo Matterhorn, jak vypadal 23.7.2002 (v den, kdy na vrchol vystoupili Uher – Cestr a Chára – Vaishar z CAO Děčín) a jak vypadal 23.7.2003. Zatímco vloni se lezci potýkali s množstvím sněhu již od cca 3.700 m, letos je celý švýcarský i italský hřeben bez jediné vločky.

Matterhorn 23.7.2002

Matterhorn 23.7.2003

Čtyřicet let strávených za rourákem

V sobotu 23. srpna 2003 uplyne neuvěřitelných 40 let od okamžiku, kdy se skály prvně dotkla ruka **Karla Běliny**! Stalo se tak 23.8. roku 1963 v údolí Roklice. První cestou, kterou Karel poctil svou návštěvou, byla pěkná JZ hrana (IV) na Vosu.

Byla to láska na první pohled, ale že přetrvá v závidění hodné aktivitě celých 40 let, netušil asi nikdo.

Za tu dobu přešel Karel mnoho tisíců cest (všechny cesty si pečlivě eviduje včetně data přelezu a spolezců), ale co dělá Bělina Bělina jsou jeho prvovýstupy. Jdou do tisíců a troufám si tvrdit, že patří v každé oblasti k nejlezenějším cestám. Jednou z posledních vytvořených cest je „Světlo mého života“ VIIc středem údolní stěny na Kořenáč v Ostrově.

Milý Karle, k Tvému pěknému soukromému výročí Ti blahopřejeme!!

Za Horolezecký oddíl CAO Děčín – Jiří Houba Chára

Horám zdar na Bořni v červenci..

Z Teplíc přišel šéfredaktorovi e-mail:

„Zdravím v Děčíně DC ;-)) Jen taková perlička, aby jsi měl něco do bulváru (nebo abys třeba vyhlásil nějakou takovou soutěž?) – dneska, v neděli 6. července, se nám povedlo dát BERG HEIL!! A sice na bořeňském Poledním pilíři (loni jsi tam byl Ty - letos jsi nějak zapomněl??). Lukáš Chalupecký“

Skandinávský Silvestr 2003

Bezesporu zatím nejpovedenější ročník - nečekaně velká účast, lezení, maličký prvovýstup (Uher), naCouvala k nám C&W kapela, vlastní CAO zpěvačka (Veronika Krčilová), slušivé úbory, pivo jak křen, šampaňské (dar od Ilči Škálové), přípitek přesně v okamžiku slunovratu (ve 22:10), veselo dlouho do noci...

Takže nezapomeňte! Příští rok, ve stejnou dobu..

DiGiFoto © 2003 Jiří Kudrnáč & Zdeněk Vaishar, koláž CNS

Pavouk a Ríša zakoupili bouldermarky!!

Zajímavá zpráva přišla od Rosti Štefánka – Pavel Pavouk Černý a Ríša Ríšochleb Litochleb si zakoupili bouldermarky. Znamená to snad, že rozšíří řady nadšených boulderistů? Anebo jim máme uvěřit, že se na bouldermarkách prostě jenom dobře spí?

Ilona Škálová mistryní světa!

Obrovským úspěchem se může pochlubit **Ilona Škálová** z CAO Děčín (startující za Racing team Penco).

V sobotu 5. července 2003 se stala mistryní světa v kvadriatlonu!!

Mistrovství světa na sprint tratích se

konalo na jezeře Uckersee v německém Prenzlau. Tratě 1 km plavání, 25 km kolo, 5 km kajak a 5 km běh absolvovalo celkem 69 závodníků. Ilča Škálová, která startovala v kategorii 40 - 45 let, vybojovala pro Českou republiku zlatou medaili, časem 2:05:41!

Roman Veselý nám k tomu napsal: „*Ilča byla samozřejmě první. Je tak dobrá, až je to divný, co? To bude asi tím, že se pořád cpe tatrankama a dodržuje pitný režim..*“.

K úžasnému výkonu jí srdečně blahopřejí kamarádi z horolezeckého oddílu CAO Děčín i redakce CAO News !!!

(Že to nebyla náhoda, potvrdila Ilona hned další víkend. Dne 13. července vyhrála v Týně nad Vltavou další kvadriatlon, tentokrát mistrovství ČR.)

Co dělá Rost'a Štefánek?

Rost'a Štefánek stále zůstává autorem nejtěžší cesty na písku (Papírový měsíc XIIa), i nejtěžšího boulderu v Čechách (Autoportrét 8B). Svou lezeckou aktivitu nyní přesunul z Labáku do Hřenska, kde pracuje na nových a těžkých boulderech.

Chilam Balam 9b+

Horolezecký svět je vzhůru nohama a lezci mají opět o čem diskutovat. V pátek 4. července 2003 přešel devětatvacetiletý Španěl **Bernabé Fernández** (na snímku) svůj projekt a ohodnotil ho 9b+. Přeskočil rovnou jeden stupeň a jeho cesta, nazvaná Chilam Balam, by tedy měla být jednoznačně nejtěžší cestou na světě.

Cesta je více než 80 metrů dlouhá a obnáší 400 (!) krajně těžkých kroků. Fernández na ní tvrdě pracoval celé tři roky. Nachází se v oblasti Villanueva nedaleko Malágy ve Španělsku. Připomeňme, že jeho doposavad nejtvrdším RP, je cesta Orujo 9a+ v Archidona. Také tato cesta nemá dosud opakování.

Zveřejněním přelezu a navržením klasifikace 9b+ se strhl nevídaný poprask. Špičkoví lezci vyjmenovávají důvody, proč to nemůže být 9b+, nebo rovnou, proč to nemohl přelézt a být tak na míle daleko od všech ostatních. Na serveru 8a.nu byla zřízena anketa na otázku, zda věříte tomu, že to přešel. Zatím mu většina rozezlených lezců nevěří, velká část alibisticky neví a jen pár jedinců mu důvěřuje. Asi neví, že dokud to někdo nepřeleze, pravdu se prostě nedoví..

Bernabé Fernández, narozen 14.3.1974

Španěl, 29 let, student

bytem: Malaga, Cicacerez 2, Tramo 36

leze 16 let

Táňa a Tomáš Hrabáňovi

V sobotu 26. července si v kapli děčínského zámku řekli své **ANO Táňa a Tomáš Hrabáňovi**. Po mnoha vylezených cestách ve skalách, se bok po boku vydali i na cestu životem.

Nevěsta vypadala v bílých šatech jako princezna. Ani ty jí ovšem neodradily od grilovací párty, menší pěší túry po Labské stráni, návštěvy skal v okolí Prysku nebo od divoké projížďky ve svatebním traktoru neznámé proveniencie. Pravda, druhý den již bílé nebyly.

Také ženich přestál významný a náročný den se ctí. Věnoval se hostům, včas zachytil informaci, že mu čerstvá manželka byla unesena, rychle ji vypátral (takže si únoscí s nevěstou nestihli vážněji uškodit) a navíc svou choť s rozkoší neustále nosil na rukou. Zřejmě trénoval na druhý den do Labáku...

Inu – milujte se a množte se...

Poděkování Papoušovi

Poděkování za pomoc při překladu několika textů z němčiny pro CAO News patří **Filipu Papouši Křivinkovi** ze Sudet.

Děkujeme, děkujeme!

Pět křížků (pro Vránka)

Pár fotografií z oslavy padesátin **Petra Rysáka Vránka** nám poslal **Lukáš Chalupský** (SKAJP Teplice).

Pět křížků (pro Vránka) V+ Tak se celým názvem jmenuje nová cesta na Pilíř vos, vylezená na oslavě Rysákovy padesátin 26.7.2003. Autory jsou Josef Nestler, Ríša Hamak, Lukáš Chalupský, P. Špaček. Pilíř vos (pilastro di vespa) je na Italské stěně (u pravé hrany).

Cesta vede středem tohoto výrazného pilíře, k nástupu se jeden dostane buď po travnatých stupních před Italskou stěnou a vlevo k lepenému nýtu (nástupový štand) a nebo snadněji - když stojíte pod nástupem cesty UFO (střed Stěny nebes), tak kousek vlevo dolů po výrazné pěšině (pilíř je vidět). No a od štandu středem přes skobu, nýt, nýt, na vrchol ke slaňáku...

Bivak na vrcholu Bořně

Pepča vrtá první postupový nýt

OKÉNKO
HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK VARNSDORF

srpen - září

individuální akce, letní lezení, umělá stěna
(podrobnosti zatím nejsou k dispozici)

V průběhu celého roku zůstává možnost individuálních tréninků
v Boulder centru ve sportovní hale.

Pravidelné schůzky se konají každý poslední pátek v měsíci v restauraci
Hraniční buk od 20:00 hodin.

Informace na tel.:

413 373 101, 413 370 987, nebo mobil 606 277 274
Stanislav Feigl, předseda HK Varnsdorf

VÝROČÍ

SRPEN 2003

- 4.8. **Bedřich Fabián**
- 6.8. **Rostislav Štefánek**
- 8.8. **Pavel Horník**
- 8.8. **Michal Švajgl**
- 10.8. **Jana Hovorková**
- 12.8. **Michaela Andělová**
- 14.8. **Jarmila Kašáková**

*Všem oslavencům blahopřejeme
a přejeme hodně zdraví, úspěchů a spokojenosti...*

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 22.-24.8. **Mezinárodní festival horolezeckých filmů** v Teplicích nad Metují.
 - 21.9. **Cyklistická časovka na 100 km.** Podzimní část, info Uher.
 - 23.9. **Cyklistická časovka do vrchu.** Podzimní část, info Uher.
- Individuální akce, prázdniny, zájezdy, dovolené..**

V příštím čísle

- Hřeben Tater sólo od Filipa Zahradníka
- Článek o jedné dramatické události v Prachově
- Vysoké Tatry v Adršpachu – je to možné?
- S Kýsou si zaležeme si na Tvarožníku
 - Určitě nebudou chybět nové cesty
- Nezapomeneme na pravidelné rubriky
 - a samozřejmě mnoho dalšího....

Nezapomeň!

Příští číslo **CAO News** vychází již 3.9.2003!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Slovo na závěr..

Do příštího čísla připravujeme několik zajímavých článků a na dobré cestě je i další velký rozhovor s jedním z významných lezců v Labském údolí, nyní žijícím v Kanadě. Máte se tedy na co těšit. A teď už dost lenošení – jde se lézt..

Užívejte si léta a všem Vám přejeme hodně sluníčka, hodně lásky a stále suchou cestu...

Za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

**UPOZORNĚNÍ
PRO ČLENY CAO DĚČÍN**

POZOR!!

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZKA JE PLÁNOVÁNA NA 3. ZÁŘÍ 2003 OD 18.00 HODIN, ALE PRAVDĚPODOBNĚ UŽ V RESTAURACI U KRČILŮ.
INFORMUJTE SE RADĚJI U ODDÍLOVÝCH KOLEGŮ!
NA POŘADU BUDE LEZENÍ, LEZENÍ A LEZENÍ. OSTATNĚ, JAKO VŽDY..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!